

Psalmus cxiij.

OMnes Gentes pláudite
mánuibus : * jubiláte
Deo in voce exsultatiónis.
Quóniam Dñus excélsus,
terríbilis : * Rex magnus
super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : *
et Gentes sub pédibus no-
stris.

Elégit nobis hereditátem
suam : * spéciem Jacob,
quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : *
et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psál-
lite : * psállite Regi nostro,
psállite.

Quóniam Rex omnis ter-
ræ Deus : * psállite sa-
piénte.

Regnábit Deus super
Gentes : * Deus sedet super
sedem sanctam suam.

Príncipes populórum cong-
regáti sunt cum Deo
Abraham : * quóniam dii
fortes terræ veheménte
eleváti sunt.

Añ. Adjútor in tribula-
tiónibus.

Añ. Magnus Dóminus.

Psalmus cxvij.

Magnus Dóminus, et
laudábilis nimis * in
civitáte Dei nostri, in mon-
te sancto ejus.

Fundátur exsultatióne
univérsæ terræ mons

Sion, * látera Aquilónis,
cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus
cognoscétur, * cum susci-
piet eam.

Quóniam ecce reges ter-
ræ congregáti sunt : * con-
venérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti
sunt, conturbáti sunt, com-
móti sunt : * tremor apprehé-
ndit eos.

Ibi dolóres ut parturién-
tis, * in spíritu veheménte
cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídi-
mus in civitáte Dómini
virtútem, in civitáte Dei
nostri : * Deus fundávit
eam in ætérnum.

Suscépi-mus Deus miseri-
córdiam tuam, * in médio
templi tui.

Secúndum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in
fines terræ : * justitia ple-
na est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et
exsúltent filiae Judæ, * pro-
pter júdicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et com-
plectímini eam : * narráte
in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in
virtúte ejus : * et distri-
búite domos ejus, ut enar-
rétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in ætérnum,

et in sæculum sæculi : *
ipse reget nos in sæcula.

Psalmus cxviiij.

Audíte hæc omnes Gen-
tes : * áuribus percí-
píte omnes, qui habitátis
orbem :

Quique terrígenæ, et filii
hóminum : * simul in
unum dives et pauper.

Os meum loquétur sa-
piéntiam : * et meditatio
cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam
aurem meam : * apériam
in psalterio propositiõem
meam.

Cur timébo in die mala ? *
iniquitas calcánei mei cir-
cúmdabit me :

Qui confidunt in virtúte
sua : * et in multítudine
divitiárum suárum glo-
riántur.

Frater non redimit, redi-
mit homo : * non dabit
Deo placatiõem suam.

Et prétium redemptióis
ánimæ suæ : * et laborá-
bit in ætérnum, et vivet
adhuc in finem.

Non vidébit intéritum,
cum viderit sapiénte mor-
riente : * simul insípiens,
et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis di-
vítias suas : * et sepúlcrá
eórum domus illórum in
ætérnum.

Tabernácula eórum in
progénie, et progénie : *
vocavérunt nómina sua
in terris suis.

Et homo, cum in honóre
esset, non intelléxit : *
comparátus est juméntis
insipiéntibus, et similis fa-
ctus est illis.

Hæc via illórum scánda-
lum ipsis : * et póstea in
ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pó-
siti sunt : * mors depás-
cet eos.

Et dominabúntur eórum
justi in matutíno : * et au-
xilium eórum veteráscet
in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus ré-
dimet ánimam meam de
manu ínferi, * cum accé-
perit me.

Ne timúeris, cum dives
factus fúerit homo : * et
cum multiplicáta fúerit
glória domus ejus.

Quóniam cum interierit,
non sumet ómnia : * neque
descéndet cum eo glória
ejus.

Quia ánima ejus in vita
ipsius benedicétur : * con-
fitébitur tibi cum benefé-
ceris ei.

Introíbit usque in pro-
génies patrum suórum : *
et usque in ætérnum non
vidébit lumen.

Homo, cum in honore esset, non intellexit : * comparatus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Añã. Magnus Dominus, et laudabilis nimis.

Añã. Deus deorum.

Psalmus clix.

Deus deorum Dominus locutus est : * et vocavit terram,

A solis ortu usque ad occasum : * ex Sion species decoris ejus.

Deus manifeste veniet : * Deus noster et non silēbit.

Ignis in conspectu ejus exardescet : * et in circuitu ejus tempestas valida.

Advocabit cœlum desursum : * et terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos ejus : * qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt cœli justitiam ejus : * quoniam Deus judex est.

Audi populus meus, et loquar : Israel, et testificabor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te : * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo

tua vitulos : * neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meae sunt omnes ferae silvarum, * iumenta in montibus et boves.

Cognovi omnia volatilia cœli : * et pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terrae, et plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum ? * aut sanguinem hircorum potabo ?

Immola Deo sacrificium laudis : * et redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis : * eruam te, et honorificabis me.

Peccatori autem dixit Deus : * Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum ?

Tu vero odisti disciplinam : * et projecisti sermones meos retrorsum :

Si videbas furem, currēbas cum eo : * et cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitia : * et lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversus fratrem tuum loquebaris, et adversus filium matris tuae po-

nebas scandalum : * hæc fecisti, et tacui.

Existimasti inique quod ero tui similis : * arguam te, et statuat contra faciem tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini Deum : * nequando rapiat, et non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me : * et illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

Psalmus lj.

Quid gloriaris in malitia, * qui potens es in iniquitate ?

Tota die in justitiam cogitavit lingua tua : * sicut novacula acuta fecisti dolium.

Dilexisti malitiam super benignitatem : * iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, * evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo : et radicem tuam de terra viventium.

Videbunt justi, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent : * Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum :

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum : * et prævaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in æternum : et in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum quia fecisti : * et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Añã. Deus deorum Dominus locutus est.

Per Ann. v. Immola Deo sacrificium laudis. **℟.** Et redde Altissimo vota tua.

Pro uno Martyre, v. Posuisti Domine super caput ejus. **℟.** Coronam de lapide pretioso.

Pro pluribus Martyribus, v. Exsultent justi in conspectu Dei. **℟.** Et delectentur in lætitia.

Pro Conf. Pontif. v. Eligite eum Dominus sacerdotem sibi. **℟.** Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Conf. non Pontif. v. Os justi meditabitur sapientiam. **℟.** Et lingua ejus loquetur iudicium.

Pro una Sancta, v. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **℟.** Deus in medio ejus, non commovebitur.

AD LAUDES.

Añã. Dele Dómine * iniquitatem meam.

Ps. Miserere. *ut supra.* 61.

Añã. Salutare.

Psalmus xliij.

Udicame Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Añã. Salutare vultus mei, et Deus meus.

Añã. Ad te de luce * vigilo Deus.

Ps. Deus Deus meus. 20.

Añã. Cunctis diebus.

Canticum Ezechiae.

Is. xxxviii. b

EGO dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quaesivi residuum annorum meorum: * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem ultra, * et habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est; et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisata est velut a texente, vita mea: dum adhuc ordire, succidit me: * de mane usque ad vesperam finies me.

Sperabam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea:

De mane usque ad vesperam finies me: * sicut pululus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba:

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum:

Dómine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Dómine si sic vivitur,

et in talibus vita spiritus mei, corripies me, et vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ in domo Dómini.

Añã. Cunctis diebus vitæ nostræ salvos nos fac Dñe.

Añã. Omnes Angeli ejus * laudate Dñum de cælis.

Psalmus. Laudate Dominum de cælis. 22.

Capitulum. Rom. xiiij. d

NOX præcessit, dies autem appropinquavit. Abjiciamus ergo opera tenebrarum, et in duamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulemus.

Hymnus.

Ales diei nuntius
Lucem propinquam
præcinit:

Nos excitator mentium
Jam Christus ad vitam
vocat.

Auferte, clamat, lectulos,
Ægro sopore desides:
Castique, recti, ac sobrii
Vigilate, jam sum proximus.

Jesum ciamus vocibus,
Flentes, precantes, sobrii:
Intenta supplicatio
Dormire cor mundum vetat.

Tu Christe somnum discute:

Tu rumpe noctis vincula:
Tu solve peccatum vetus,
Novumque lumen ingere.

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

Repleti sumus mane misericordia tua. **R.** Exultavimus, et delectati sumus.

Ad Benedictus. **Añã.**
Erexit nobis * Dominus
cornu salutis in domo David
pueri sui.

Preces quando dicuntur,
habentur supra in Feria
secunda. 64.

FERIA QUARTA,
AD MATUTINUM.

Invitator. In manu tua
Dómine, * Omnes fines terræ.
Ps. Venite. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor ópti-
me,

Rectórque noster, áspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.

Te, sancte Christe, pósci-
mus,

Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgi-
mus,

Morásque noctis rúmpi-
mus.

Mentes manúsque tólli-
mus,

Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod féci-
mus :

Occúlta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndi-
mus,

Dimítte quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Aña. Avértit Dóminus.

Psalmus lñ.

Exit insípiens in
corde suo : * Non
est Deus.

Corrúpti sunt, et abomi-
nábiles facti sunt in in-
iquitatibus : * non est qui
fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit

super filios hóminum : *
ut videat siest intélligens,
aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, si-
mul inútiles facti sunt : *
non est qui fáciat bonum,
non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui
operántur iniquitátem, *
qui dévorant plebem
meam ut cibum panis?

Deum non invocavé-
runt : * illic trepidavérunt
timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipá-
vit ossa eórum qui homí-
nibus placent : * confúsi
sunt, quóniam Deus spre-
vit eos.

Quis dabit ex Sion salu-
táre Israel? * cum convér-
terit Deus captivitátem
plebis suæ, exsultábit Ja-
cob, et lætábitur Israel.

Psalmus lib.

Exáudi Deus oratióem
meam, et ne despéxe-
ris deprecatióem meam : *
inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exer-
citatióne mea : * et contur-
bátus sum a voce inimici et
a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt
in me iniquitátes : * et in
ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum
est in me : * et formído
mortis cécidit super me.

Timor et tremor vené-
runt super me : * et con-
texérunt me ténébræ :

Et dixi : Quis dabit mihi
pennas sicut colúmbæ, *
et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens : *
et mansi in solitúdone.

Exspectábam eum, qui
salvum me fecit * a pu-
sillanimitáte spíritus, et
tempestáte.

Præcipita Dñe, dívide
linguas eórum : * quóniam
vidi iniquitátem, et con-
tradictiόnem in civitáte.

Die ac nocte circúmda-
bit eam super muros ejus
iniquitas : * et labor in
medio ejus, et injustitia.

Et non defécit de platéis
ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimicus
meus maledixisset mihi, *
sustinuissem útique.

Et si is, qui óderat me,
super me magna locútus
fuisset : * abscondissem
me forsitan ab eo.

Tu vero homo unáni-
mis, * dux meus, et notus
meus :

Qui simul mecum dulces
capiébas cibos : * in domo
Dei ambulávimus cum
consensu.

Véniat mors super illos : *
et descéndant in inférnum
vivéntes :

Quóniam nequítiae in ha-
bitáculis eórum : * in mé-
dio eórum.

Ego autem ad Deum
clamávi : * et Dóminus
salvábit me.

Véspere, et mane, et me-
ridie narrábo et annun-
tiábo : * et exáudiet vocem
meam.

Rédimet in pace áni-
mam meam ab his, qui
appropínquant mihi : *
quóniam inter multos
erant mecum.

Exáudiet Deus, et humi-
liábit illos, * qui est ante
sæcula.

Non enim est illis com-
mutátió, et non timuérunt
Deum : * exténdit manum
suam in retribuendo.

Contaminavérunt testa-
mentum ejus, divisi sunt
ab ira vultus ejus : * et
appropinquávit cor illius.

Mollíti sunt sermónes
ejus super óleum : * et ipsi
sunt jácula.

Facta super Dóminum
curam tuam, et ipse te enú-
triet : * non dabit in æter-
num fluctuatióem justo.

Tu vero Deus dedúces
eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguini, et doló-
si non dimidiábunt dies
suos : * ego autem sperábo
in te Dómine.

Añã. Avértit Dóminus captivitatem plebis suæ.

Añã. Quóniam.

Psalmus lvi.

Miserere mei Deus, quóniam conculcavit me homo : * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die : * quóniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitábunt et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt animam meam, pro nihilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo,

Sicut et in promissione tua : * tunc converténtur inimici mei retrórsus :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudationes tibi.

Quóniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lumine viventium.

Psalmus lvj.

Miserere mei Deus, miserere mei : * quóniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec transeat iniquitas.

Clamábo ad Deum altissimum : * Deum qui benefecit mihi.

Misit de cælo, et liberavit me : * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de médio catulorum leónum : dormivi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eorum arma et sagittæ : * et lingua eorum gládium acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paraverunt pedibus meis : * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psalterium et cithara : * exsúrgam dilúculo.

Confitebor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificata est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltáre super cælos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Añã. Quóniam in te confidit anima mea.

Añã. Justa judicáte.

Psalmus lvij.

SI vere útique justitiam loquimini : * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitates operámini : * in terra injustitias manus vestræ concinnant.

Alienáti sunt peccatores a vulva, erraverunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitudinem serpéntis : *

sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantantium : * et venéfici incantantis sapiénter.

Deus cónteret dentes eorum in ore ipsórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsqvam intelligerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absorbet eos.

Laetábitur justus cum viderit vindictam : * manus suas lavábit in sanguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus lvij.

ERipe me de inimicis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitatem : * et de viris sanguínum salva me.

Quia ecce ceperunt ani-

mam meam : * irruerunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Domine : * sine iniquitate cucurri, et direxi.

Exsurge in occursum meum, et vide : * et tu Domine Deus virtutum, Deus Israel,

Intende ad visitandas omnes Gentes : * non miserearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vesperam : et famem patientur ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ecce loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum : * quoniam quis audivit?

Et tu Domine deridebis eos : * ad nihilum deduces omnes Gentes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es : * Deus meus, misericordia ejus praveniet me.

Deus ostendet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : * nequando obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua : * et depone eos, protector meus Domine :

Delictum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum :

* et comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione : * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob : * et finium terrae.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes : * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum : * si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam : * et exsultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, * et refugium meum, in die tribulationis meae.

Adjutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es : * Deus meus misericordia mea.

Aña. Justa iudicate filii hominum.

Aña. Da nobis.

Psalmus lxx.

Deus repulisti nos, et destruxisti nos : * iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam : * sana

contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura : * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem : * ut fugiant a facie arcus :

Ut liberentur dilecti tui : * salvum fac dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : * Laetabor, et partabor Sichimam : et convallum tabernaculorum metabor.

Meus est Galaad, et meus est Manasses : * et Ephraim fortitudo capitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meae.

In Idumaeam extendam calcamentum meum : * mihi alienigenae subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam ? * quis deducet me usque in Idumaeam ?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos : * et non egrediéris Deus in virtutibus nostris ?

Da nobis auxilium de tribulatione : * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem : * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

Psalmus lxx.

EXaudi Deus deprecationem meam : * intendente orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi : * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea : * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula : * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam : * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies : * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei : * misericordiam et veritatem ejus quis requireret ?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Da nobis Domine auxilium de tribulatione.

Aña. Nonne Deo.

Psalmus lxxj.

Nonne Deo subjecta erit anima mea ? * ab ipso enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus,

et salutáris meus : * suscep-
tor meus, non mové-
bor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hó-
minem? * interficitis uni-
vérsi vos : tamquam pa-
rietí inclináto et macériæ
depúlsæ?

Verúmtamen prétium
meum cogitavérunt repél-
lere, cucúrri in siti : * ore
suo benedicébant, et corde
suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjé-
cta esto ánima mea : *
quóniam ab ipso patien-
tia mea.

Quia ipse Deus meus,
et salvátor meus : * adjú-
tor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum,
et glória mea : * Deus au-
xilii mei, et spes mea in
Deo est.

Speráte in eo omnis con-
gregátio pópuli, effúndite
coram illo corda vestra : *
Deus adjutor noster in
æténum.

Verúmtamen vani filii
hóminum, mendáces filii
hóminum in statéris : * ut
decípiant ipsi de vanitate
in idípsum.

Nolíte speráre in iniqui-
tate, et rapinas nolíte con-
cupiscere : * divitiæ si áf-
fluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus,

duo hæc audívi, quia po-
téstas Dei est, et tibi Dó-
mine misericórdia : * quia
tu reddes unicuique juxta
ópéra sua.

Psalmus lxxij.

EXáudi Deus oratióem
meam cum déprecor : *
a timóre inimíci éripe áni-
mam meam.

Protexísti me a convéntu
malignántium : * a mul-
títudine operántium ini-
quitátem.

Quia exacuérunt ut glá-
dium linguas suas : * in-
tendérunt arcum rem
amáram, ut sagíttent in
occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum,
et non timébunt : * firma-
vérunt sibi sermónem ne-
quam.

Narravérunt ut abscon-
derent láqueos : * dixé-
runt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitá-
tes : * defecerunt scrután-
tes scrutínio.

Accédet homo ad cor al-
tum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum fa-
ctæ sunt plagæ eórum : *
et infirmátæ sunt contra
eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes
qui vidébant eos : * et
tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera

Dei : * et facta ejus intel-
lexérunt.

Lætábitur justus in Dño,
et sperábit in eo, * et lauda-
búntur omnes recti corde.

Añã. Nonne Deo subjé-
cta erit ánima mea?

Añã. Benedícite.

Psalmus lrv.

Jubiláte Deo omnis ter-
ra, psalmum dicite
nómini ejus : * date gló-
riam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terri-
bília sunt ópera tua Dómi-
ne! * in multítudine virtú-
tis tuæ mentiéntur tibi
inimíci tui.

Omnis terra adóret te,
et psallat tibi : * psalmum
dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera
Dei : * terríbilis in consí-
liis super filios hóminum.

Qui convértit mare in
áridam, in flúmine per-
transíbunt pede : * ibi læ-
tábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte
sua in æténum, óculi ejus
super Gentes respíciunt : *
qui exásperant non exal-
téntur in semetípsis.

Benedícite Gentes Deum
nostrum : * et audítam fá-
cite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam
ad vitam : * et non dedit in
commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos
Deus : * igne nos exami-
násti, sicut examinátur ar-
géntum.

Induxísti nos in lá-
queum, posuísti tribula-
tiónes in dorso nostro : *
imposuísti hómines super
cápita nostra.

Transívimus per ignem
et aquam : * et eduxísti
nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam
in holocáustis : * reddam
tibi vota mea, quæ distin-
xérunt lábia mea.

Et locútus est os meum, *
in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta
ófferam tibi cum incénso
arietum : * ófferam tibi
boves cum hircis.

Veníte, audíte, et nar-
rábo, omnes qui timétis
Deum, * quanta fecit áni-
mæ meæ.

Ad ipsum ore meo cla-
mávi, * et exaltávi sub
lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi
in corde meo, * non exáu-
dietet Dóminus.

Proptérea exaudivit
Deus, * et attendit voci
deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui
non amóvit oratióem
meam, et misericórdiam
suam a me.

Psalmus lxxij.

EXsurgat Deus, et dissipentur inimiciejus,* et fugiant qui oderunt eum, a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei: * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Exsultate in conspectu ejus,* turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitare facit unius moris in domo:

Qui educit vinctos in fortitudine,* similiter eos, qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui,* cum pertransires in deserto:

Terra mota est, etenim cœli distillaverunt a facie Dei Sinai,* a facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ: * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus,* virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter mēdios cleros, pennæ columbæ deargentatæ,* et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: * Dominus in eis in Sina in sancto

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: * accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes,* inhabitare Dñum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus sal-

vos faciendi: * et Domini Domini exitus mortis.

Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertam,* convertam in profundum maris:

Ut intingat pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

Viderunt ingressus tuos Deus,* ingressus Dei mei: Regis mei qui est in sancto.

Prævenērunt principes conjuncti psallentibus,* in medio juvenularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Deo Domino,* de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus,* in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum: * principes Zabulon, principes Nephthali.

Manda Deus virtuti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem,* tibi offerent reges mūnera.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: * ut

excludant eos, qui probati sunt argento.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto: * Æthiopia præveniet manusejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: * psallite Domino: Psallite Deo, qui ascendit super cœlum cœli,* ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriā Deo super Israel,* magnificentia ejus, et virtus ejus in nūbibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis Deus Israel ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suæ,* benedictus Deus.

Añā. Benedicite Gentes Deum nostrum.

Per Annum, V. Deus vitam meam annuntiavi tibi. **R.** Posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Pro uno Martyre, V. Magna est gloria ejus in salutari tuo. **R.** Gloriam et magnum decorem impones super eum.

Pro pluribus Martyribus, V. Justi autem in perpetuum vivent. **R.** Et apud Dominum est merces eorum.

Pro Confessore Pontifice, V. Tu es sacerdos in ætér-

num. **R.** Secundum ordinem Melchisedech.

Pro Conf. non Pontif.
V. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pro una Sancta. **V.** Elegit eam Deus, et praelégit eam. **R.** In tabernaculo suo habitare facit eam

AD LAUDES.

Añã. Amplius lava me *
Dómine ab injustitia mea.

Psalm. Miserere. **ut supra, Feria ij. 61.**

Añã. Te decet.

Psalmus Ipsi.

E decet hymnus
Deus in Sion : * et
tibi reddetur vo-
tum in Jerúsalem.

Exáudi orationem me-
am : * ad te omnis caro
veniet.

Verba iniquorum præva-
luerunt super nos : * et
impietátibus nostris tu
propitiaberis.

Beátus, quem elegisti, et
assumpsisti : * inhabitabit
in átriis tuis.

Replébimur in bonis do-
mus tuæ : * sanctum est
templum tuum, mirábile
in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutá-
ris noster, * spes ómnium

finium terræ, et in mari
longe.

Præparans montes in vir-
tute tua, accinctus potén-
tia : * qui contúrbas pro-
fúndum maris sonum flú-
ctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, et
timébunt qui hábitant tér-
minos a signis tuis : * ex-
itus matutíni et vespere
delectábis.

Visitásti terram et in-
ebriásti eam : * multipli-
cásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est
aquis, parásti cibum illó-
rum : * quóniam ita est
præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, mul-
típlica genimina ejus : *
in stillicidiis ejus lætábi-
tur gérminans.

Benedices corónæ anni
benignitátis tuæ : * et cam-
pi tui replebuntur uber-
táte.

Pinguéscent speciósá de-
sérti : * et exsultatióne
colles accingentur.

Indúti sunt arietes óvium,
et valles abundábunt fru-
ménto : * clamábunt, ét-
enim hymnum dicent.

Añã. Te decet hymnus
Deus in Sion.

Añã. Lábía mea * laudá-
bunt te in vita mea, Deus
meus.

Psalmus. Deus Deus
meus. **ut supra. 20.**

Añã. Dóminus judicábit.

Cantic. Annæ. 1. Reg. ij.

EXsultávit cor meum
in Dómino, * et exal-
tátum est cornu meum in
Deo meo :

Dilatátum est os meum
super inimicos meos : *
quia lætáta sum in salu-
tári tuo.

Non est sanctus, ut est
Dóminus : neque enim
est álius extra te, * et non
est fortissicut Deus noster.

Nolite multiplicáre loqui
sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore
vestro : quia Deus scien-
tiárum, Dóminus est, * et
ipsi præparántur cogita-
tiones.

Arcus fórtium superátus
est, * et infirmi accincti
sunt róbores.

Repléti prius, pro páni-
bus se locaverunt : * et
famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit
plúrimos : * et quæ mul-
tos habébat filios, infir-
máta est.

Dóminus mortificat et vi-
vificat, * dedúcit ad infe-
ros et redúcit.

Dóminus páuperem facit
et ditat, * humiliat et súb-
levat.

Súscitat de púlvere egé-
num, * et de stércore éle-
vat páuperem :

Ut sédeat cum principi-
bus, * et sólium glóriæ té-
neat.

Dómini enim sunt cárdi-
nes terræ, * et pósuit su-
per eos orbem.

Pedes sanctórum suórum
servábit, et impiii in téne-
bris conticéscunt : * quia
non in fortitúdine sua ro-
borábitur vir.

Dóminus formidábunt
adversárii ejus : * et super
ipsos in cœlis tonábit :

Dóminus judicábit fines
terræ, et dabit impérium
Regi suo, * et sublimábit
cornu Christi sui.

Añã. Dóminus judicábit
fines terræ.

Añã. Cœli cœlórum *
laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dómi-
num de cœlis. **22.**

Capítulum. Rom. xij. d

ROX præcessit, dies
autem appropinquá-
vit. Abjiciámus ergo ópera
tenebrárum, et induámur
arma lucis. Sicut in die
honéste ambulémus.

Hymnus.

ROX, et tenébræ, et
núbila,

Confúsa mundi, et túrbi-
da :

Lux intrat: albescit polus:
Christus venit: discédite.
Caligo terræ scinditur
Percussa solis spiculo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu nitentis sideris.
Te, Christe, solum nóvi-
mus:
Te mente pura et simplici,
Flendo, et canéndo, quæ-
sumus,
Inténde nostris sénsibus.
Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cœlestium
Vultu seréno illúmina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **R.** Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

Ad Bened. Aña. De ma-
nu ómnium, * qui odérunt
nos, libera nos Dómine.

Preces quando dicuntur,
habentur supra in FERIA
secunda. 64.

FERIA QUINTA
AD MATUTINUM.

Invitat. Dóminum qui
fecit nos, * Veníte adoré-
mus.

Psalmus. Veníte, exsulté-
mus. 2.

Hymnus.

NOX atra rerum cón-
tegit
Terræ colóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, juste iudex córdium,
Ut áuferas piacula.
Sordésque mentis ábluas;
Donésque, Christe, grá-
tiam,
Ut arceántur crimina.
Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tollere,
Et te, Redemptor, quære-
re.

Repelle tu caliginem,
Intrínsecusquam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Praesta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Aña. Dómine Deus.

Psalmus lxxviiij.

SAlvum me fac
Deus: * quóniam
intravérunt aquæ
usque ad ánimam meam.
Infixus sum in limo pro-
fúndi: * et non est sub-
stántia.

Veni in altitúdinem ma-
ris: * et tempéstat demér-
sit me.

Laborávi clamans, raucae
factæ sunt fauces meæ: *

defecérunt óculi mei, dum
spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super
capillos cápitis mei, * qui
odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui per-
secúti sunt me inimíci mei
injúste: * quæ non rápui,
tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam
meam: * et delicta mea a
te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me
qui exspéctant te Dómi-
ne, * Dómine virtutum.

Non confundántur super
me * qui quærunt te, Deus
Israel.

Quóniam propter te susti-
nui oppróbrium: * opéruit
confusio faciém meam.

Extráneus factus sum
frátribus meis, * et pere-
grínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus
tuæ comédit me: * et op-
próbria exprobrántium
tibi, cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio áni-
mam meam: * et factum
est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum
meum cilícium: * et factus
sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebân-
tur qui sedébant in porta: *
et in me psallébant qui
bibébant vinum.

Ego vero oratióne

meam ad te Dómine: *
tempus benepláciti Deus.

In multitudíne miseri-
córdiæ tuæ exáudi me, *
in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non
infigar: * libera me ab
iis, qui odérunt me, et de
profúndis aquárum.

Non me demérgat tem-
péstat aquæ, neque absór-
beat me profúndum: *
neque úrgeat super me
púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quó-
niam benigna est miseri-
córdia tua: * secúndum
multitudínem miseratió-
num tuárum respice in
me.

Et ne avértas faciém
tuam a púero tuo: * quó-
niam tribulor, velóciter
exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et
libera eam: * propter ini-
micos meos éripe me.

Tu scis improperium me-
um, et confusiónem meam, *
et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt
omnes qui tribulant me, *
improperium exspéctávit
cor meum, et misériam.

Et sustinui qui simul con-
tristarétur, et non fuit: *
et qui consolarétur, et non
invéni.

Et dedérunt in escam

meam fel : * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis : * et in retribuções, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eorum ne videant : * et dorsum eorum semper incurva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta : * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt : * et super dolórem vulnenum meorum addiderunt.

Appóne iniquitatem super iniquitatem eorum : * et non intrent in justitiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua Deus suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placebit Deo super vitulum novellum : * cornua producéntem et úngulas.

Videant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra :

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus : * et victos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam faciet Sion : * et ædificábuntur civitates Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditate acquirant eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus lxx.

Deus in adiutorium meum intende : * Dómine ad adiuvándum me festina.

Confundántur, et reve-reántur, * qui quærun-t animam meam :

Avertántur retrórum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærun-t te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus adjuva me.

Adjutor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Añã. Dómine Deus in adiutorium meum intende.

Añã. Esto mihi.

Psalmus lxx.

In te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum : * in justitia tua libera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munitum : * ut salvum me facias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agentis et iníqui :

Quóniam tu es paciéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protector meus :

In te cantatio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjutor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitudinem tuam.

Ne prócias me in tẽmpore senectútis : * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi : * et qui custodiébant animam meam, consílium fecerunt in unum,

Dicéntes : Deus dereliquit eum, persequimini, et comprehendite eum : * quia non est qui éripiat.

Deus ne elongéris a me : * Deus meus in auxiliium meum respice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes animam meam : * operiántur confusióne, et pudóre qui quærun-t mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjiciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justitiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor justitiæ tuæ solius.

Deus docuisti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabilia tua.

Et usque in senectam et sénium : * Deus ne derelinquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et ju-

sítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecisti magnália : * Deus quis similis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas : et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ iterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint qui quæ-runt mala mihi.

Psalmus lxxj.

Deus júdicium tuum Regi da : * et justítiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in júdicio.

Suscipiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet filios

páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum so-le, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad término orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes : * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent : * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes Gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas faciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorá-

bunt de ipso semper : * tota die benedícant ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut foenum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedícantur in ipso omnes tribus terræ : * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : * et replébitur majestáte ejus omnis terra : fiat, fiat.

Añã. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Añã. Liberásti virgam.

Psalmus lxxij.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellábuntur :

Ideo tenuit eos superbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in affléctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélsio locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélsio?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natióne filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in San-